

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้นักศึกษานาฏศิลป์ชั้นสูงปีที่ 1 มีจุดประสงค์หลักสองประการคือ เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา ก่อนและหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 21 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภพ 2002 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนที่เน้นรูปแบบกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ จำนวน 3 แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามลักษณะผู้เรียนเป็นรายบุคคล แบบประเมินความสามารถในการเขียน หมายถึง แบบประเมินที่กำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียน ซึ่งได้แก่งานเขียนบทละครที่ใช้ทดสอบความสามารถในการเขียนของผู้เรียน และแบบวัดแรงจูงใจ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษามีคะแนนความสามารถในการพูดหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ โดยเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้คือ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และมีระดับความสามารถในการพูดอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษามีคะแนนความสามารถในการเขียนหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ โดยเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้คือ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และมีระดับความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับดี
3. นักศึกษามีระดับแรงจูงใจสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ โดยเฉลี่ยมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และมีระดับความสามารถในการพูดอยู่ในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 กิจกรรมการเรียนการสอน

การเรียนการสอนที่เน้นรูปแบบกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ ได้กำหนดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในกิจกรรมต่าง ๆ จึงสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจและกล้าในการพูดได้ตอบมากขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่กระทำในขั้นตอนต่าง ๆ ต่อไปนี้

1.1.1 กิจกรรมที่กระทำในขั้นก่อนการแสดง การที่ครูได้เริ่มกิจกรรมด้วยการถามคำถามผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้ที่มีต่อบทละคร หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงเรื่อง ฉากและตัวละครด้วยภาษาเป้าหมาย เป็นกิจกรรมที่เตรียมความพร้อมของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการฟังคำถามและการฝึกพูดตอบคำถาม ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถที่จะพูดได้ตอบคำถามและสื่อสารความคิดของตนต่อผู้สอนได้

1.1.2 กิจกรรมที่กระทำในขั้นแสดง ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้เขียนบทเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนทุกกลุ่มจะต้องฝึกซ้อมบทบาทก่อนการแสดง แล้วจึงแสดงจริงบนเวที ซึ่งในการแสดงละคร ผู้แสดงจะต้องท่องจำบทละครเพื่อใช้ในการฝึกซ้อมและการแสดง นับเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทบทวนรูปแบบของภาษา การใช้หน้าที่ทางภาษา ศัพท์และสำนวนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทละครอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ได้รับประสบการณ์ในการพูดจากการฝึกซ้อมและการแสดง และสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการสอบสัมภาษณ์ได้

1.1.3 กิจกรรมที่กระทำในขั้นหลังการแสดง การที่ผู้สอนตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเป็นกลุ่มเกี่ยวกับบทละคร ฉาก โครงเรื่องและตัวละคร สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการพูดเช่นเดียวกัน ผู้สอนพบว่า ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ค่อนข้างดี มีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงเรื่องของบทละคร ฉาก ตัวละคร ผู้เรียนจะมีการช่วยเหลือกันฟังคำถามจนเข้าใจ ประโยคหรือกัน จากนั้นจึงช่วยกันตอบคำถาม จนสามารถถ่ายทอดความคิดของกลุ่มได้จนจบความ ถึงแม้ว่าในบางครั้งคำตอบอาจขาดความต่อเนื่องไปบ้างแต่ก็สามารถสื่อสารได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bowers และ Basso (1999) ที่รายงานว่า กิจกรรม

การละครเชิงสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และเรียนรู้ที่จะร่วมมือกันแก้ปัญหาภายในกลุ่มมากขึ้น

1.2 การที่ผู้เรียนเป็นผู้เขียนบทละครด้วยตนเอง

การที่ผู้เรียนเป็นผู้เขียนบทสนทนาของตัวละครด้วยตนเอง มีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการพูดของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เพราะก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือเขียนบทละคร ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษา ศัพท์ ส่วนวณเกี่ยวกับบทละคร และฝึกตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในแง่ต่าง ๆ เช่น ทางด้านหน้าที่ทางภาษา ศัพท์ ส่วนวณเกี่ยวกับบทละคร เมื่อมีการวัดความสามารถในการพูด ผู้เรียนสามารถดึงความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ ไปประยุกต์ใช้ในการตอบคำถามได้

1.3 เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนการสอน

การที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความสนใจของผู้เรียนก่อนที่จะทำการวิจัยว่ามีบทละครเรื่องใดบ้างที่ผู้เรียนสนใจส่งผลดีแก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพราะทำให้ผู้สอนทราบถึงความสนใจของผู้เรียนและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยบทละครที่ผู้เรียนมีความสนใจในการแสดงละครเชิงสร้างสรรค์ คือเรื่อง ไกรทอง ตอนพ้อบน และเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนขุนแผนล่องทัพ จากการสังเกตผู้สอนพบว่า ในกิจกรรมที่ผู้สอนถามผู้เรียนเพื่อฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาเป้าหมายเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการตอบคำถาม ผู้เรียนส่วนใหญ่จะทราบรายละเอียดของบทละคร รวมถึงบุคลิก ลักษณะของตัวละครได้เป็นอย่างดี ช่วยกันตอบคำถามอย่างไม่ติดขัด โดยไม่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แต่จะติดขัดบ้างในเรื่องของการใช้ภาษาในการตอบคำถามเท่านั้น ดังนั้น จึงมีผู้เรียนบางคนที่ใช้ภาษาไทยในการตอบคำถาม แต่ผู้สอนก็พยายามช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการตอบคำถาม ทำให้ผู้เรียนมีมั่นใจและความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการตอบคำถามได้มากขึ้น

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ มีกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการพูด เช่นเดียวกับการเขียน แต่อย่างไรก็ตามข้อค้นพบในทางปฏิบัติจะเห็นได้ว่าคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยแม้จะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่คะแนนก็ไม่สูงเท่าใดนัก อาจมาจากสาเหตุบางประการ เช่น กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบของภาษา (Form) เท่าใดนัก เมื่อผู้เรียนต้องคิดประโยคขึ้นเองในการตอบคำถามในเชิงวิเคราะห์ จึงทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร และในขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะกำหนดให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้ผู้เรียนปราศจากความกังวล รู้สึกปลอดภัยและในการวัดความสามารถใน

การพูดของผู้เรียนเมื่อผู้วิจัยทำการวัดความสามารถในการพูดของผู้เรียนโดยการสอบถามเป็นรายบุคคลอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกวิตกกังวล ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการสอบ นอกจากนี้การกำหนดลักษณะคำถามเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ สร้างสรรค์ และประเมินค่าได้ อาจมีความยากเกินกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ค่อนข้างจำกัด

2. ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ โดยเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และมีความสามารถอยู่ในระดับดี และซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ O'Day (2001) ที่ว่ากิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ เป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนของผู้เรียนได้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 การฝึกฝนก่อนการลงมือปฏิบัติจริง

ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ กิจกรรมการเขียนเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนจนถึงขั้นเขียน ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนโดยตอบคำถามเกี่ยวกับบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ เพื่อเป็นการซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับบทละคร รวมถึงสถานการณ์ที่กำหนดให้มีการฝึกฝนด้านตัวภาษาจากกิจกรรมการใช้หน้าที่ทางภาษา โดยผู้เรียนจะได้เห็นตัวอย่างและได้ฟังคำอธิบาย รวมถึงวิธีการใช้ประโยคในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอาจต้องใช้ในการแต่งบทละคร เช่น การกล่าวชม การกล่าวลา การพูดแสดงความรัก การพูดแสดงความโกรธ การซักถามข้อมูล ฯลฯ ผู้สอนพบว่าผู้เรียนมีการนำประโยคที่ได้เรียนและฝึกฝนมาใช้ในการแต่งบทสนทนาของตัวเองครบ ด้วยเช่น

How can you do such a bad thing?

I can't stand that!

I will teach her a lesson.

Don't you love me?

2.2 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม

ปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนทำให้ผลการวัดความสามารถในการเขียนออกมาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งนี้ เนื่องมาจากการที่ผู้สอนได้กำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม จากการสอบถามผู้เรียนให้ข้อคิดเห็นว่า การทำงานเป็นกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมั่นใจในตนเอง ไม่มีความวิตกกังวลและรู้สึกปลอดภัย เพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาหารือกันได้ภายในกลุ่มอย่างมีอิสระ จึงทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น

2.3 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่งบทละครได้อย่างอิสระและอย่างสร้างสรรค์

จากกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนการเขียน ผู้เรียนมีโอกาสดูให้แต่งบทสนทนาของตัวละครได้อย่างมีอิสระ กล่าวคือ เมื่อตัวละครตัวที่หนึ่งพูดสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา อารมณ์ของตัวละครเป็นอย่างนี้ ผู้เรียนสามารถ กำหนดให้ตัวละครตัวที่สองจะพูดว่าอย่างไรต่อไป และอยู่ในอารมณ์ใดก็ได้ ตามจินตนาการของผู้เรียน ทั้งนี้บทละครของแต่ละกลุ่มจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องโดยรวม ซึ่งมีส่วนช่วยให้การแต่งบทละครของผู้เรียนเป็นไปโดย ไม่ยากเย็นเท่าใดนัก ผู้เรียนส่วนใหญ่จะแต่งบทสนทนาของตัวละครเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงนำไปเขียนเป็นภาษาอังกฤษภายหลัง ซึ่งก็สอดคล้องกับ O'Day (2001) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง สามารถเริ่มต้นการเขียนเรื่องหรือบทละครเป็นภาษาตนเองก่อน แล้วจึงเขียนเป็นภาษาอังกฤษภายหลัง ซึ่งจะช่วยให้การเขียนของผู้เรียนเป็นไปโดยง่ายมากขึ้น

3. การที่แรงจูงใจของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการละคร

เชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้เมื่อเปรียบเทียบกับแรงจูงใจก่อนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ Dodge (2001) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์ ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เพราะในการแสดงละครจุดสนใจของผู้เรียนไม่ได้อยู่ที่การออกเสียงในภาษาที่สองเท่านั้น แต่ขณะเดียวกันผู้เรียนต้องแสดงออกถึงอารมณ์ของตัวละครที่ได้แสดงอยู่อีกด้วย และพบว่าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและมีความกล้าที่จะลองฝึกลองถูกมากขึ้น น่าจะมีปัจจัยมาจากหลายประการดังนี้

3.1 ธรรมชาติของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ การศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ได้เปิดสอนหลายสาขาวิชา เช่น นาฏศิลป์โขน นาฏศิลป์ละคร ดุริยางค์ไทย คีตศิลป์ไทย ดุริยางค์สากล เป็นต้น ซึ่งนักเรียนที่เลือกเรียนทางด้าน นาฏศิลป์สาขาต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีความถนัด ความสนใจ และความสามารถทางด้านการแสดงมากกว่านักเรียนจากโรงเรียนโดยทั่วไป (สมชาย มาลัยวงษ์, 2545) ดังนั้นการที่ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่ตนมีความถนัดและมีความชอบ โดยผ่านกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้ จึงเป็นการเสริมให้ผู้เรียนมีระดับแรงจูงใจที่สูงขึ้น

3.2 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม เช่น การช่วยกันแต่งบทละคร การจัดหาเครื่องแต่งกาย ฉาก เวที รวมถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงบนเวที มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของตนที่มีต่อกลุ่ม เพราะหากมีผู้แสดงคนเดียวคนหนึ่งหยุดเรียนไปในวันที่มีการแสดง ก็จะทำให้เกิดปัญหาและมีผลโดยรวมต่อกลุ่ม ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการที่ผู้เรียนตระหนักว่าตนเป็นบุคคลที่สำคัญในกลุ่ม ก็เป็นแรงผลักดันและเกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรม และมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมมากขึ้น

3.3 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันตลอดเวลา จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปในลักษณะที่ผ่อนคลาย รู้สึกปลอดภัย สนุกสนานเพลิดเพลิน และไม่วิตกกังวลในขณะที่ทำกิจกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น และมีแรงจูงใจในการเรียนที่สูงขึ้น

3.4 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานด้านการละครได้อย่างอิสระและอย่างสร้างสรรค์ ตามแบบของกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่สูงขึ้น ผู้แสดงแต่ละกลุ่มมีการสร้างอุปกรณ์เพื่อนำไปประกอบฉากเพื่อทำให้ละครมีความน่าสนใจมากขึ้น เช่น ผู้เรียนสร้างรถยนต์เพื่อใช้ในการประกอบการแสดงโดยทำมาจากโฟม ผู้เรียนบางกลุ่มจัดให้มีการเดินร่า ทำให้การแสดงน่าสนใจและหลากหลายมากขึ้น ผู้เรียนบางกลุ่มมีการกล่าวถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในยุคปัจจุบันในการแสดงเช่น การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมที่ต่างไปจากเดิมโดยกำหนดให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันมากขึ้น และในส่วนของเค้าโครงเรื่อง (Plot) นักศึกษาได้แต่เพียงยึดเค้าโครงเดิมเอาไว้ แต่รายละเอียดผู้เรียนก็ได้เปลี่ยนแปลงใหม่ให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันเช่นกัน ซึ่งก็ทำให้การแสดงละครมีความหลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. การเลือกบทละครที่นำมาใช้ในการแต่งบทละคร ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกบทละครที่มีอยู่ในยุคปัจจุบันควบคู่ไปกับวรรณกรรมหรือวรรณคดีที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกบทละครที่หลากหลาย น่าจะส่งผลดีต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะบทละคร ในปัจจุบันก็มีความหลากหลายและมีความน่าสนใจเช่นเดียวกับวรรณกรรมหรือวรรณคดีต่าง ๆ ทั้งทางด้านเค้าโครงเรื่อง ความสัมพันธ์ของตัวละคร การให้แง่คิด เป็นต้น
2. สำหรับผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษาอยู่ในระดับพอใช้ บทละครที่นำมาใช้อาจเป็นเพียงบทละคร หรือบทสนทนาสั้นๆ ที่ไม่มีความซับซ้อนทางด้านภาษาและโครงเรื่องมากนัก เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความแปลกใหม่ สนุกสนานเพลิดเพลิน สำหรับผู้เรียน
3. ในการแบ่งกลุ่มเพื่อแต่งบทและแสดงละคร ผู้สอนควรคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนเข้าด้วยกัน อีกทั้งควรจะให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพอ ๆ กัน ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนที่เก่งมีความสามารถทางภาษาและการทำงานค่อนข้างสูงจะสามารถช่วยเหลือกลุ่ม

ในกิจกรรมต่างๆ ได้ เช่น การแต่งบทละคร กิจกรรมการแสดงละคร อีกทั้งในการแสดงละครแต่ละตอนจำเป็นต้องมีผู้แสดงที่เป็นทั้งชายและหญิง จึงจะทำให้การแสดงละครออกมาสมบูรณ์

4. ควรออกแบบกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้รูปแบบของภาษาให้มากขึ้น และควรกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกพูดตามรูปแบบของภาษานั้น ๆ นอกจากนี้การให้ผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามความสนใจ อาจทำให้การฝึกปฏิบัติพูดของผู้เรียนเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง เพราะจะทำให้มีผู้เรียนเพียงบางกลุ่มที่มีความสามารถและมีความพร้อมเท่านั้นที่จะร่วมต่อกิจกรรมดังกล่าว

5. ควรออกแบบกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนที่กำหนดให้ผู้เรียนทำงานด้านการเขียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เพื่อจะทำให้ผู้สอนทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

6. ผู้สอนควรมีความอดทนและควรให้เวลากับผู้เรียนในขณะดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอน ควรสอดส่องดูแล คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำหากผู้เรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ขณะทำงาน ทำให้บทบาทของครูผู้สอนเป็นเปลี่ยนจากผู้สอนหรือควบคุมชั้นเรียนเป็นผู้ที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

7. ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการแสดง คือ ฉากในการแสดงละคร ฉากที่ดีและเหมาะสมจะมีส่วนช่วยให้การแสดงละครที่ออกมามีความสมบูรณ์มากขึ้น ทำให้ผู้ชมมีความเข้าใจในบทละครได้ดียิ่งขึ้น

8. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีระยะเวลาในการฝึกซ้อมบทละครที่นานกว่านี้ ทั้งนี้เพราะการที่ผู้เรียนมีระยะเวลาในการฝึกซ้อมที่นานขึ้น ก็จะทำให้ผู้แสดงสามารถท่องจำและซึมซับกับบทบาทของตัวละครและภาษาที่ใช้ในการแสดงมากขึ้น

9. ภายหลังจากที่การแสดงละครเสร็จสิ้นลง ผู้สอนควรให้กำลังใจกับผู้เรียนโดยการชมเชยผลงานของผู้เรียนเพื่อเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกประสบความสำเร็จ และได้รับการยอมรับจากผู้สอนและเพื่อน ๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้กับผู้เรียนที่เรียนสาขาอื่น ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอยู่ในระดับพอใช้หรือค่อนข้างดี เช่น โรงเรียนมัธยมที่สอนวิชาสามัญ โรงเรียนที่สอนสาขาอาชีพอื่นๆ เช่น พาณิชยการ

อาชีวศึกษา เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่วิธีการสอนภาษาด้วยกิจกรรมการละคร
เชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้อย่างแพร่หลาย

2. ควรมีการวิจัยถึงระดับความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน เพื่อศึกษาเปรียบดูว่าภายหลัง
จากที่ผู้เรียนเรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้
ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหรือไม่

3. ควรมีการวิจัยถึงระดับความวิตกกังวลของผู้เรียน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบดูว่าภายหลัง
จากที่ผู้เรียนเรียนด้วยกิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้
ผู้เรียนมีระดับความวิตกกังวลลดลงหรือไม่